

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆԸՍՏ՝ ՊՆՁ, ԱԿԱՏ...

Բու՛ ինձ, Ակաս, կը բռչի՞ երբեմն
Սիրող՝ բաղամի մըռայլ ժրխորէն՝
Դեպի լուսագեղ ովկէան մը ծրփոն,
Լազուարք, ջինջ, խորութեան հանգոյն.
Ակա՛ս, սիրտ երբեմն կը բռչի՞ հեռուն ...

Ծովն անծայրածիր կը սփոփէ խոնջէննն,
Ո՞ր Դեւն օժտեց ծովն՝ երզուիի խոպոս,
Որուն՝ հովիրու երգը տրմալի՝
Կընկերակցի մերք, օրօն՝ ոգի ...
Ծովն անծայրածիր՝ կը սփոփէ խոնջէննն ...

Տա՛ր զիս, ողբեկառք, առազա ստ, տա՛ր զիս,
Հեռուն ... ցեխն այսեղ մեր արտասուլով,
Լացո՞վ է շինուած: Ա՛ն, ճի՞շդ է միքէ
Ար սիրտ երբեմն տիու Ակասիս
Հսէ. — Տարէ՛ք զիս, նաև ու ողբեկառք ...

Որբան հեռու էք, Եղեմներ բոյրի,
Չեր երկնին տակ միւս ջինչ ու ժպտուն՝
Սէր էր ամէն ինչ, սիրոյ արծանի ...
Ո.նմեղ տարփանելով սիրտն էր միւս լեցուն,
Եղեմներ բոյրի, որբան էք հեռուն ...

Բայց Եղեմն անծիր՝ մանուկ սէրերուն,
Երգերն ու պըտոյց, համբոյր, ծաղկեփունջ,
Բըլուրին ետեւ՝ զուրակներ թրռուն,
Պուրակներու մէջ զինին փարչերով
Մանուկ սէրերուն դրախտը նոգերով

Ո.նմեղ դրախտը լի խինդով փափկասուն,
Հեռո՞ւն է արդէն Հնդկասանի պէս,
Զինասանի՛ չափ ... արծաքեայ ձայնով
Կարելի չէ՞ զայն ե՛ս կանչել կրկին ...
Մանուկ սէրերուն անմեղ դրախտը նին ...:

Թրգմ. Ա. ՍԵՐԻՍ.
(ԳԵՂԱՄ ԱՐՄԱՋԵԱՆ)

ՇԱ.Ռ. ՊՕՏ.ԷՒ